

ใบความรู้ที่ ๖ เรื่อง ชาวไทยเจ้าเอ๋ย
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง ร้องบรรเลงเพลงดนตรี
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๗ เรื่อง ชาวไทยเจ้าเอ๋ย
รายวิชา ศิลปะ (ดนตรี-นาฏศิลป์) รหัสวิชา ศ๒๑๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑

๑. ที่มาและความสำคัญของเพลง (โดยสังเขป)

เพลงชาวไทย เป็นหนึ่งในเพลงร่ำวงมาตรฐานของการแสดงร่ำวงมาตรฐาน โดยมีวิวัฒนาการมาจาก “รำโทน” ซึ่งเป็นการรำและร้องของชาวบ้าน จะมีผู้รำทั้งชายและหญิง รำกันเป็นคู่ ๆ รอบครกตำข้าวที่วางคว่ำไว้หรือไม่ก็รำกันเป็นวงกลม โดยมี โทณ เป็นเครื่องดนตรีประกอบจังหวะ ต่อมามีการปรับปรุงแบบแผนการเล่นรำโทนให้มีมาตรฐานและมีความเหมาะสม จึงมีการเปลี่ยนแปลงชื่อจากรำโทนเป็น “ร่ำวงมาตรฐาน” มีเพลงร้องที่แต่งทำนองขึ้นใหม่ มีการใช้ฆ้องวงปี่พาทย์บรรเลงเพลงประกอบ และบางเพลงก็ใช้วงดนตรีสากลบรรเลงเพลงประกอบ

๒. คำร้อง จมีนมานิตยัณเรศ (นายเฉลิม เศวตนันท์) หัวหน้ากองการสังคีต กรมศิลปากร (ประพันธ์ในนาม กรมศิลปากร)

ทำนอง อาจารย์มนตรี ตราโมท

ชาวไทยเจ้าเอ๋ย	ขออย่าละเลยในการทำหน้าที่
การที่เราได้เล่นสนุก	เปลื้องทุกข์สบายอย่างนี้
เพราะชาติเราได้เสรี	มีเอกราชสมบูรณ์
เราจึงควรช่วยชูชาติ	ให้แก่งกวางเจดจ่ารัฐ
เพื่อความสุขเพิ่มพูน	ของชาวไทยเรา เอ๋ย

๓. ความหมาย

หน้าที่ที่ชาวไทยพึงมีต่อประเทศชาตินั้น เป็นสิ่งที่ทุกคนควรกระทำ อย่าได้ละเลยไปเสีย ในการที่เราได้มาเล่นร่ำวงกันอย่างสนุกสนาน ปราศจากทุกข์โศกทั้งปวงนี้ก็เพราะว่าประเทศไทยเรามีเอกราช ประชาชนมีเสรีในการคิดจะทำสิ่งใด ๆ ดังนั้น เราจึงควรช่วยกันเชิดชูชาติไทยให้เจริญรุ่งเรืองต่อไป เพื่อความสุขยิ่ง ๆ ขึ้นของไทยเราตลอดไป